

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Art. V. De Extrema Unctione, & Ordine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

debetur, ut vocant Navarr. Silv. Palud. & alii; vel activant
 salum, ut appellat Vasq. post S. Antoninum; vel universalem
 eandem in omnes homines à qua tamen per Pontificem certæ
 ratione eximantur, uti Arriaga & Esparza apud & cum P.
 Haunoldo l. 4. tr. 4. c. 9. n. 1023. contendunt, contra Coninck,
 Præp. & Lugon. qui potestatem ordinis & Jurisdictionis pe-
 nitentia distinctas volunt, & illam quidem in ordinatione à
 Christo, hanc verò ab Ecclesia concedi. 3. Sigillum archiepis-
 copum ad quod obligatur Minister, probabiliter oriri ex præ-
 cepto positivo Christi instituentis hoc Sacramentum; alio-
 quod enim difficulter ostendi posset, quomodo sigillum hoc
 in tanto etiam damno proprio servare tenerentur Sacerdo-
 tes rectè discurrunt Vasq. Henriq. Valent. Turri. Coninck.
 Haunoldus & alii contra Hurt. Dicast. Lugon. & alios.
 tamen sigillo non obstante, obligari, aliquem ad mani-
 fandum complicem plures, quam quadraginta nominati
 habentes apud Dicastillo docent, contra Præp. Val. Navarr.
 Turri. Arriaga. & alios.

ARTICULUS V.

De Extrema Unctione & Ordine.

1. Q. 1. Quid de Extrema Unctionis Sacramento
 Theologi? Resp. Sequentia præcipuè. 1. Hoc Sacra-
 mentum, quod est ad alleviandum unctioe Sacra infirmum
 Christo institutum, probabiliter primùm post Resurrectio-
 nem, inde ac Sacramentum Pœnitentiæ, cujus completa
 sumptisse. 2. Materiam remotam esse oleum
 quodcunque, sed ab Episcopo benedictum, ita ut plerique
 contra Cajet. & Victor. hanc benedictionem de es-
 sentia Sacramenti esse putent; imò nec Sacerdoti simplici
 remitti possit, ut Suar. Hurt. Arr. Tann. & alii contra Palud.
 Dur. Sotum & alios docent. 3. Et si Suar. Tann.
 Arr. Gran. & alii unctioem in quinque sensibus de-
 necessitate Sacramenti esse existiment, contrariam tamen
 sententiam Episcopi. Barbof. Becani & aliorum sententiam ut proba-
 tum etiam à Doctoribus Lovaniensibus, & variis Pastoralibus
 approbatam fuisse Busenbaum l. 6. tr. 5. c. 5. testatur.
 Subiectum hujus Sacramenti capax non tantum esse infir-
 mum

num, qui fuit olim rationis capax, & nulli peccato actualiter obnoxius scitur, sed etiam probabiliter is, qui nunquam actualiter peccavit, ut Suar. Bon. & Diana, alique contra Valentini docent, quia talis adhuc partialis effectus capax est, scilicet tollantur reliquiae ex peccato originali relictae. 5. Efficacius primarium hujus Sacramenti non esse remissionem venialium, ut veteres Scholastici volebant; Sed reliquias peccati id est, debilitatem ex peccato originali & actuali relictae tollere, & infirmum adversus insidias Diaboli roborare.

II. Q. 2. *Quid de Sacramento Ordinis doceant Theologi?* Resp. Sequentia precipue. 1. Ordinem, prout hic accipitur, nihil aliud esse, quam Gradum eminentem in Ecclesia sua Dei, quo supra Laicos ascenditur ad officium quoddam Ecclesiasticum, Ordinatam ad Sacrificium Missae peragendum, Ecclesiastico ritu collatum, & stabilem pro vita inchoatum. Vel brevius, esse Specialem quandam potestatem ad ministrandum Sacramentum Altaris peragendum collatam. 2. Sacramentum hoc à Christo institutum fuisse partim ante Resurrectionem, & partim post illam, per ista verba: *Accipite Spiritum Sanctum; quorum remiseritis peccata; remittentur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt*, uti teste Tannero d. 7. q. 2. n. 10. communis sententia contra Henricum volentem omnes Ordines Resurrectionem fuisse institutos. 3. Omnes septem Ordines probabiliter esse verum Sacramentum, uti colligitur ex Concilio Florentino in decretis unionis, ubi, cum dixisset, priores tres Ordines Sacramentum esse, mox subdit: *Et similiter de aliis quae modo in Concilio Tridentino Sess. 23. c. 3. discuntur, laque fit distinctio quoad rationem Sacramenti inter Majeores & Minores Ordines.* 4. Episcopatum probabiliter esse Ordinem distinctum à Sacerdotio, uti Vasquez, Bellarminus, Tann. Hurt. & plurimi antiqui apud Arr. d. 55. n. 18. contra Sorum, Henricum & Bonacium sentiunt; & merito, cum officium illius sit alios Sacerdotes consecrare, quod utique Specialem eminentiam indicat. Unde de hoc Ordine recte sentiant Authores, inter illum & Ecclesiam cujus est Episcopus Vinculum quoddam & matrimonium quoddam à solo Pontifice dissolubile oriri, quod inchoatur electione,

datur confirmatione, & consummatur consecratione. Qui-
 bus tamen non obstantibus septem tantum Ordines ab Ec-
 clesia numerari, eò quòd Episcopatus partialiter duntaxat à
 sacrosancto distinguatur, sicut vir perfectus potens generare
 potest moraliter unum facere cum Filio generato, uti
 diff. 3. discurret. 5. Materiam horum ordinum esse
 quæ in consecratione traditur; & Acolythorum qui-
 bus materiam non esse solos urceolos, ut Durand. & Palud.
 putant; nec solum candelabrum, ut Bonac. Rich. Angelus
 putant, sed utraque simul, ut Tann. Vasq. & Hurt. sen-
 tiunt. Sed nec Subdiaconorum solam traditionem Calicis
 esse materiam, ut S. Thomas, Vasq. Valent.
 & multi alii sentiunt, sed etiam traditionem libri
 Evangeliorum, uti Tann. Hurt. Medina Dicastill. & alii RR.
 sentiunt, cum per hunc librum non minus Subdiacono potestas
 conferatur, quàm Diacono legendi Evangelium con-
 feratur. Ad Diaconatum verò solam traditionem libri
 Evangeliorum, & nullo modo impositionem manuum per-
 tinere, quoad librum sentit communis contra Durandum,
 & impositionem manuum verò Valent. Vasq. Hurt. Arr.
 Henric. Coninck. Bellarm. & plures alii contra Tann.
 Dicastill. eò quòd per hanc impositionem nulla specialis
 potestas conferatur. Circa Presbyteratum verò non solam
 impositionem patenæ cum Hostia, & Calicis cum vino (ut D.
 Palud. & Valent. putant) nec solam impositionem ma-
 nuum, quæ sit peracta communionem (uti D. Bonav. & alii
 sentiunt) sed utramque requiri, uti Suar. Vasq. Henric.
 Hurt. & alii rectè sentiunt. eò quòd per priorem
 potestas consecrandi, per posteriorem potestas absolvendi
 conferatur. Etsi verò Lugo etiam illam manuum impositionem,
 ante traditionem patenæ velit esse materiam, alii ta-
 men communiter omnes contrarium sentiunt. Episcopa-
 tumque quod attinet, communior Dicast. Tann. Vasq.
 & plurium aliorum sententia est, solam impositionem
 manuum, & non etiam inunctionem capitis, ut Arriag.
 sentit, nec traditionem etiam Pastoralis baculi, mitræ, an-
 tependii clausi, inunctionem manuum, uti Medina & alij vo-
 cant. Probabilem quidem esse sententiam Dicast. Vasq.

Ee.

Laym.

Laym. Hurt. Cajet. Victor. & aliorum sententiam, contra
 etiam physicum non esse de essentia Sacramenti, contra
 tamen sententiam D. Thom. Palud. Cajet. Silv. Navar.
 lent. Tann. Henric. Coninck. Bonac. ferè communiore
 tutiorem esse. 7. Subjectum hujus ordinis validè con
 di esse non tantum adultos masculos baptizatos, uti
 dus & veteres Scholastici volebant, sed etiam Infames,
 communis docet sententia. 8. Ministrum quidem Or
 rium esse Solum Episcopum, ex commissione Pontificia
 men etiam simplicem Sacerdotem posse Subdiac
 juxta Henric. Vivald. Diaconatum juxta Victorell. Major. III.
 Vasq. & alios, Sacerdotium verò etiam juxta Dicast. Ref.
 alios confetre, & de facto potestatem hanc quoad Sub
 tum & Diaconatum Sacerdotibus Episcopo inferioribus
 concessam esse testatur Tann. n. 30. & ex variis bullis
 re ait, licet alioqui Majorum ordinum conferendorum
 statem Sacerdotibus talibus committi posse negent
 niter cum D. Thoma Authores, præcipuè Barbol. Bonac. V.
 Laym. Henric. Ferd. de castro. Valent. Azor, Tann.
 alii.

ARTICULUS VI.

De Matrimonio.

I. De hoc tria plerumque tractant Theologi, scilicet
 sponsalia antecedentia, ipsam Matrimonii essentiam, &
 Matrimonii, quæ tamen pleraque, quia ad praxin potius
 quam Speculationem spectant, ex instituto à Theologis
 ralibus discutiuntur, unde hic non nisi pauca doctrinæ
 gis Speculativæ indicabuntur.

II. Q. I. Quid de Sponsalibus doceant Theologi
 Tria præcipuè. 1. Ad Sponsalia requiri quidem
 promissionem, & quidem hunc ordinariè parere obligat
 nem ex justitia, posse tamen absolute sponsalia ex sola
 rate contrahi, uti Sanch. l. i. d. 5. n. 13. docet. 2. Ordine
 quidem eadem sponsalia per signa externa fieri solere,
 tamen non esse de essentia, quia posset Deus promissionem
 cujuslibet Sponsi alteri manifestare sine signo exteriori,
 Ledesma, Sotus, Arragonius, Palacius & alii apud &